

Wees niet bang

Christus Triumfatorkerk, 26 mei 2019, doopdienst

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing: Johannes 14: 23-29

VOORBEREIDING

- Welkomstwoord door ouderling van dienst
- Stil gebed
- Aanvangslied: 'juich Gode toe, bazuin en zing' (Ps 100: 1, 2, 4)
- Aanvangswoord, Groet, Bemoediging
- Psalm van de zondag: psalm 67: 1
- Gebed om ontferming
- Glorialied: psalm 67: 3

DOOP

- De dopeling worden binnengebracht, ondertussen zingen we: 'Vol vreugde, dankbaar voor het wonder' (Lied 355: 1, 2, 3 en 6)
- Inleiding op de Doop
- Presentatie
- Gezamenlijke belijdenis: we zingen 'wij geloven één voor één' (Lied 344) (staande)
- Doopgebed
- Doopintentie
- Muziek: Jij woont in mijn hart, uit de Disneyfilm Tarzan
- Kinderen komen naar voren en gaan op de bankjes zitten
- Bediening van de Doop
- Zegenlied: 'Ik zegen jou in Jezus naam' (Hemelhoog 507)
- Doopvragen
- Lofzang: 'Kind van God gegeven' (Lied 781)
- Gelukwensen aan de doopouders, uitreiking doopkaars (OvD) doopkaart en -brief

WOORD

- Gebed bij de opening van de Bijbel
- Lezing Joh 14: 23-29
- Lied: 'De Geest des Heren heeft' (Lied 686: 1, 2)
- Preek

We luisteren eerst naar: <https://www.youtube.com/watch?v=q8zdfWbfxIE>

*Heb het leven lief als de stormwind gromt en als de lente komt
En verberg je niet als de regen valt en als de donder knalt
Zing het hoogste lied, vlieg in vogelvlucht door de blauwe lucht
Heb het leven lief en wees niet bang.*

Elske de Wall zingt dit lied – live tijdens The Passion in Leeuwarden in 2017.

Heb het leven lief en wees niet bang.

Ze vertolkt de rol van Maria – de moeder van Jezus - en ze zingt dit lied als Jezus met zijn leerlingen in de hof van Getsémané is. Vlak voor zijn arrestatie. Als het leven – als de angst ook hem overvalt. En Jezus de nabijheid van God zoekt. Houvast. Steun. Liefde. Geborgenheid bij zijn Vader.

Zijn vrienden zijn in slaap gevallen, alleen God is er nog, tenminste – dat gelooft hij, dat hoopt hij.

Zijn moeder ziet het gebeuren een leven lang. Ze ziet waar Jezus in gelooft. Ze ziet hoe hij zijn volstrekt eigen weg gaat. Ze ziet zijn successen. Hoe grote groepen mensen naar hem luisteren. Hem volgen. Woorden horen over hoe we op deze aarde met elkaar samen kunnen leven. Hoe hij hen toespreekt: "Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien. Gelukkig de vredestiters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden."

Maar ze ziet ook het gevaar. Als je anders bent, loop je gevaar. Als je je uitspreekt, roep je tegenstand op. Als je je hoofd boven het maaiveld uitsteekt...

Maria weet wat er gaat gebeuren. Ook zij is bang.

Of toch niet?

Dit is wat ze zingt:

Huil als het moet, want je stikt in al je tranen

maar ontwapen je verdriet met dezelfde overgave als waarmee je huilt.

Je kunt uit je as herrijzen. Het geluk van het moment zet een streep door het verleden.

De angst voor wat gaat komen – die is er, die poets je niet weg. Die draag je met je mee. Het ligt als een steen op je buik. Die angst mag er zijn. Het leven is onzeker. Achter elke hoek schuilt het gevaar. Nooit zal ik vergeten hoe verantwoordelijk je je voelt als je net vader bent geworden. Als het tot je doordringt dat er een klein mensje is geboren dat volstrekt afhankelijk is van de verzorging van zijn ouders. Klein, kwetsbaar, weerloos – in een wereld die maar doet. Alsof die wereld zijn volstrekt eigen gang gaat en zo'n klein nieuw mensje moet daarin zijn, haar weg zien te vinden. Zich staande weten te houden – hoe zal dat gaan?

Maria moet dat gevoel helemaal gehad hebben. Vanaf het begin was duidelijk dat ze een bijzonder kind had gekregen. Een zoon die een volstrekt andere weg zou gaan, dan zij en Jozef voor ogen hadden, toen ze elkaar leerden kennen.

Maar het belemmert haar niet.

Daar zit de kracht in het lied van Maria.

Heb het leven lief... Dat is het tegenovergestelde van je laten leiden door angst. Dat is niet je stil terug trekken in een hoekje – al mag dat soms best wel even - dat is vooral het leven omarmen. Het leven aangaan. Het leven nemen zoals het is. *Huil als het moet, maar ontwapen je verdriet met dezelfde overgave als waarmee je huilt.*

Niet de angst bepaalt het leven, maar de liefde.

Het is een, het is het zoeken van een balans.

Als de zon schijnt. Als je feest viert – het feest van het leven, zoals vandaag. Als er mensen om je heen zijn, die moeite doen je echt te begrijpen en er voor je zijn. Dan lacht het leven je toe. Dan kan je er tegen aan.

Maar als je een verlies leidt in je leven, een gat in je hart wordt geslagen. Of je komt thuis na een feestdag als vandaag en er mist iemand thuis. Weggegaan, of overleden, of dit feest doet pijn, omdat jij ook graag moeder zou zijn, of vader. Maar het lukt niet, of je hebt de juiste partner niet gevonden. Dan overvalt het leven je.

In die balans zoek je naar evenwicht. Of nog liever, zingt, schreeuwt Maria bij monde van Elske de Wall ons toe: die balans mag doorslaan naar het leven. *Je kunt uit je as herrijzen. Het geluk van het moment zet een streep door het verleden.* Dat poetst de pijn of het verdriet niet weg. Dat roept je op, daarnaast ook de mooie dingen van het leven te zien en volledig op waarde te schatten.

Uit de bijbel lezen we net een klein stukje, waarin Jezus zijn leerlingen probeert voor te bereiden op de tijd die komt en dat hij er niet meer is.

Er komt een moment dat ze er alleen voor staan. Tenminste – zo zal het voelen voor de leerlingen. Jezus is opgestaan en naar de hemel gegaan. En wat moeten zij dan? Blijft er dan nog iets over van het geluk en de liefde die ze drie jaar met elkaar deelden, toen ze met Jezus door Israël trokken? Die vraag zal hen overvallen, en Jezus geeft ze nu al antwoord:

Als je mij liefhebt, als je leeft vanuit wat we de afgelopen drie jaar gedaan en geleerd hebben, dan zal je nooit alleen zijn: mijn Vader en ik zullen bij je wonen. Met Pinksteren zullen we dat vieren – Je staat er nooit alleen voor: God is bij je.

Of anders gezegd: “Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie, een vrede zoals de wereld die niet geven kan.”

Vrede, liefde. Jezus zegt tegen zijn leerlingen: het gaat om de manier waarin je in het leven staat. Waar laat je je door leiden? Door angst? Bang om af te gaan? Bang voor de toekomst. Bang te verliezen wat je hebt? Ik zie ze veel om me heen. Mensen die het houvast op hun leven zijn verloren. Die het vertrouwen in de politiek kwijt zijn. Die zich door angst laten leiden. Angst voor het onbekende, en terug verlangen naar een verleden dat nooit bestaan heeft...

Het antwoord van Jezus daarop: “Maak je niet ongerust en verlies de moed niet.”

Dat klinkt wel erg makkelijk. Helpt dat als je bang bent? Het vertrouwen bent verloren – ach maak je niet ongerust – het komt wel goed.

Zo helpt het inderdaad niet. Zo is het een doodoener.

Wat Jezus doet is veel meer dan deze zin. Jezus leeft ons voor hoe dat eruit ziet: een leven uit vertrouwen. Een leven zonder angst. Hij gaat het leven aan. Ook de duistere kanten van het leven. En hij blijft trouw. Trouw aan zichzelf, trouw aan God. En zo is hij vrij.

Die vrijheid om het leven lief te hebben.

Die vrijheid wensen wij elkaar toe.

Die vrijheid bidden we Twan en Eva toe. Hoe angstig het ons soms ook maakt, om los te laten. Op te groeien. Om geliefde mensen hun eigen weg te laten gaan. Volwassen te laten worden.

Die vrijheid doet leven. Geeft vertrouwen. Geeft de moed om op te groeien. Jezelf te worden. Dat is wat God, wat Jezus, ons toezegt vandaag: leef in vrijheid, leef in mijn vrede, je mag worden wie je bent. Ik ben bij je.

Leef als een kind van de wind en van de liefde

En herken de open blik in de ogen van een vreemde

Dans met de maan, sla je armen om de sterren

Ga je dromen achterna.

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen

- Orgelspel

GEBEDEN EN GAVEN

- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Collecten
- Slotlied: Ga dan op weg (op de melodie van lied 868)
- Zegen en gezongen amen